36910 (R2218) **Regeling van grondslagen voor zelfstandige algemene maatregelen van rijksbestuur die hun gelding dienen te behouden (Rijkswet delegatiegrondslagen artikel 38, tweede lid, Statuut voor het Koninkrijk)**

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG VAN DE STATEN VAN CURAÇAO

Met belangstelling heeft de koninkrijksregering kennisgenomen van de opmerkingen en vragen in het verslag. Graag bedank ik de leden van de fracties van de MFK, PNP, PAR en MAN-PIN voor hun interesse in dit voorstel. Deze nota naar aanleiding van het verslag wordt uitgebracht mede namens de Minister van Justitie en Veiligheid, de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de Minister van Defensie en de Minister van Infrastructuur en Waterstaat en na afstemming met de regering van Curaçao. Waar vragen gesteld worden aan de regering van Curaçao, worden de antwoorden van de regering van Curaçao als zodanig gegeven.

1. Inleiding

Noodzaak van de besluiten

De leden van de MFK-fractie onderkennen het belang van het voorstel in het licht van de rechtszekerheid en continuïteit. De leden vragen de regering om toe te lichten wat de noodzaak is van het voorstel en wat de redenen zijn om deze onderwerpen op koninkrijksniveau te blijven regelen. De leden van de MFK-fractie vragen ook naar de mogelijkheden om de regeling te wijzigen of beëindigen.

De drie besluiten die zijn opgesteld in verband met de herziening van de staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk op 10 oktober 2010 kennen een overgangsrechtelijk karakter. Zoals in de memorie van toelichting is benadrukt, is het in het kader van de rechtszekerheid van essentieel belang dat deze besluiten onverkort van kracht blijven: in het geval van juridische geschillen met betrekking tot aangelegenheden die verband houden met deze besluiten, bieden zij een noodzakelijke juridische duidelijkheid. Het is daarnaast in het kader van rechtszekerheid ook van belang dat de bepalingen uit deze besluiten op koninkrijksniveau geregeld blijven omdat de ontmanteling van de Nederlandse Antillen en de afspraken die in dat kader zijn gemaakt een aangelegenheid is die de individuele rechtsordes van de landen overstijgt. Wanneer de landen dit afzonderlijk per landsverordening zouden regelen is er namelijk een risico dat de bepalingen door aanpassingen hun eenduidigheid en rechtskracht verliezen aangezien de landswetgever alleen voor het eigen land regels kan stellen.

Het Rijksbesluit opvolging Sociale Verzekeringsbank Nederlandse Antillen regelt de rechtsopvolging van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen bij de opheffing van de Nederlandse Antillen per 10 oktober 2010. Het belang van het in stand houden van het Rijksbesluit ligt bijvoorbeeld, maar niet uitsluitend, in artikel 3. Dit artikel regelt de toedeling van verzekerden die op het tijdstip van transitie AOV-rechten hadden opgebouwd maar de pensioengerechtigde leeftijd nog niet hadden bereikt. Het betreft in hoofdzaak personen die op 10 oktober 2010 tussen de 15 en 60 jaar oud waren en op dat moment, of in het verleden, binnen het grondgebied van de Nederlandse Antillen woonachtig waren. Artikel 3 regelt jegens welk land deze groep haar toekomstige AOV-aanspraken te gelde kan maken. Onder andere daarom is het essentieel dat dit besluit zijn gelding behoudt. Het gaat hier om een besluit met betrekking tot de ontvlechting van een orgaan waarvan de uitkeringsgerechtigden en verzekerden over meerdere landen worden verdeeld. Het Rijksbesluit laten vervallen of de inhoud van het Rijksbesluit aan elk der

betrokken landen overlaten doet ernstig afbreuk aan de rechtszekerheid. Er kunnen dan onderling afwijkingen ontstaan, waardoor burgers tussen wal en schip vallen.

Het Besluit Rode Kruis 1988 (hierna: het besluit) is een algemene maatregel van rijksbestuur waarbij de regering van het Koninkrijk aan het Nederlandse Rode Kruis opdraagt een aantal taken uit te voeren en - waar zij dit nodig acht - daarvoor enige regels geeft. Daarmee geeft de regering uitvoering aan de verplichtingen van het Koninkrijk der Nederlanden (als Staat in volkenrechtelijke zin) op grond van de Verdragen van Genève en Aanvullende Protocollen. De regering van het Koninkrijk moet dus waarborgen dat deze verplichtingen in alle landen van het Koninkrijk worden nagekomen.

De Verdragen van Genève en Aanvullende Protocollen verplichten de verdragsstaten, onder meer, om tijdens gewapend conflict zorg te dragen voor gewonden. De verdragen voorzien daarbij in inzet van nationale Rode Kruis verenigingen. Zo bepaalt artikel 26 van het Verdrag van Genève (I) uit 1949 voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken die zich bevindende bij de strijdkrachten te velde bepaalt bijvoorbeeld dat het personeel van de nationale Rode Kruis verenigingen wordt gelijkgesteld met militair geneeskundig personeel en bepaalt artikel 17 van Aanvullend Protocol I uit 1977 bij de Verdragen van Genève dat het Rode Kruis verenigingen is toegestaan om uit eigen beweging gewonden, zieken en schipbreukelingen te verzamelen en te verzorgen.

De verdragen voorzien voorts in een rol voor Rode Kruis verenigingen bij de verzorging van krijgsgevangen. Artikel 33 van Verdrag van Genève (III) uit 1949 betreffende de behandeling van krijgsgevangenen reguleert de positie van geneeskundig personeel die hulp en bijstand verlenen aan krijgsgevangen en bepaalt dat personeel van Rode Kruis verenigingen gelijk worden gesteld met militair geneeskundig personeel. Daarnaast verplicht artikel 122 van hetzelfde verdrag de verdragstaten om informatiebureaus op te richten met het oog op uitwisseling van gegevens over krijgsgevangenen. De regering van het Koninkrijk heeft ervoor gekozen om deze taak bij het Rode Kruis te beleggen.

De verdragen voorzien tot slot in een rol van nationale Rode Kruis verenigingen bij opleiding van deskundige personen om toepassing van de verdragen te vergemakkelijken en bij opsporing van vermisten personen zie artikel 6 respectievelijk artikel 33 van Aanvullend Protocol I uit 1977 bij de Verdragen van Genève).

De verdragen vereisen dat de status van de hulpverlenende organisatie (het Rode Kruis) en de wijze waarop de overheid deze ondersteunt en stuurt, wettelijk is verankerd. In het besluit is daartoe bepaald dat een hulporganisatie als het Rode Kruis bij koninklijk besluit kan worden erkend en dat de statuten van het Rode Kruis bij koninklijk besluit instemming behoeven.[1]

Samen met dit voorstel tot consensusrijkswet voorziet het Besluit Rode Kruis 1988 in de wettelijke grondslag voor de taken die het Rode Kruis onder meer op grond van voornoemde verdragen heeft (en die het Rode Kruis al sinds haar oprichting in 1867 uitvoert) en bepaalt het dat zij die taken voor het hele Koninkrijk uitvoert.[2] Op basis van het besluit heeft het Rode Kruis voor het gehele Koninkrijk de opdracht tot hulpverlening aan gewonden, zieken en anderszins hulpbehoevenden die slachtoffer zijn van een gewapend conflict, ramp of andere bijzondere gebeurtenis. De uitvoering van deze taken draagt onder andere bij aan de samenwerking tussen de krijgsmacht en het Rode Kruis tijdens een gewapend conflict. Dit komt ten goede aan de invulling van de verdediging van het Koninkrijk. Ook om die reden is behoud van het besluit van groot belang.

Tot slot is de door het besluit bewerkstelligde eenduidigheid van de organisatie en het gecoördineerde handelen van het Rode Kruis van groot belang, aangezien het Nederlandse Rode Kruis één organisatie is

[1] Artikel 2, eerste en derde lid, Besluit Rode Kruis 1988.
[2] Artikel 3, eerste lid, Besluit Rode Kruis 1988.

die actief is in het gehele Koninkrijk. Indien de landen dit afzonderlijk per wet of landsverordening zouden regelen, bestaat het risico dat de rol van het Rode Kruis eenduidigheid en operationele kracht verliest en er niet optimaal invulling wordt gegeven aan internationale afspraken. Het behouden van het besluit komt in dit geval dus de rechtszekerheid en continuïteit in grote mate ten goede.

Het besluit is tevens belangrijk voor de coördinatie van de samenwerking tussen de overheid en het Rode Kruis bij rampen en conflicten. In het besluit is bepaald dat het Rode Kruis bij de uitoefening van zijn taken met betrekking tot de hulpverlening aan de burgerbevolking de aanwijzingen van het bevoegd gezag in acht neemt. Voor Nederland is in het besluit uitdrukkelijk bepaald dat het Rode Kruis zijn taak uitoefent met inachtneming van de regelingen van de Minister van Justitie en Veiligheid voor zover het de hulpverlening aan de burgerbevolking betreft.[3] In Curaçao is de rol van het Rode Kruis als onderdeel van de crisisbeheersorganisatie wettelijk geregeld in het Rampenplan Curaçao.[4] Daarin is het Rode Kruis ingebed als liaison in Emergency Support Function 6. Deze functie van de crisisbeheersorganisatie is belast met de coördinatie van geneeskundige hulpverlening en volksgezondheid bij rampen en crises. Daarnaast vervult het Rode Kruis in het Rampenplan tevens de rol van liaison voor Emergency Support Function 7. Deze functie is belast met evacuatie en opvang. In het besluit is ook geregeld hoe gehandeld moet worden in de situatie dat de militaire geneeskundige diensten de militaire gewonden niet meer kunnen verzorgen en ondersteuning nodig wordt geacht door eenheden van het Rode Kruis, die eigenlijk belast zijn met de geneeskundige hulpverlening aan de burgerbevolking. De in de vorige zin bedoelde regeling geldt ook alleen voor Nederland, waardoor de bevoegdheidsverdeling in Aruba, Curaçao en Sint Maarten niet doorkruist wordt.[5]

Het Besluit vrijwilligersmedaille openbare orde en veiligheid stelt regels omtrent de uitreiking van medailles voor vrijwilligerswerk met betrekking tot openbare orde en veiligheid in alle delen van het Koninkrijk. Het besluit heeft tot doel om een vrijwilligersmedaille toe te kennen aan vrijwilligers die zich, zonder wezenlijke onderbreking, gedurende een periode van tien jaren in georganiseerd verband in repressieve dienst inzetten in het kader van het belang van de openbare orde en veiligheid. Met deze medaille wordt vanuit het Koninkrijk waardering gegeven aan de inzet van deze vrijwilligers zonder onderscheid te maken naar het land waar de vrijwilliger woont. Ook in het kader van hulp en bijstand bij calamiteiten werken vrijwilligers in verschillende landen van het Koninkrijk. De medaille geeft uiting aan deze eensgezindheid. Daarvoor is het noodzakelijk dat dit besluit vooralsnog zijn gelding behoudt.

De Samenwerkingsregeling waarborging plannen van aanpak landstaken Sint Maarten dient in stand te blijven, aangezien voor Sint Maarten nog niet alle plannen van aanpak zijn afgerond. Met ingang van 16 juli 2026 is de tekst van de Samenwerkingsregeling gewijzigd, zodat uitdrukking wordt gegeven aan het feit dat deze samenwerking niet langer betrekking heeft op Curaçao (Stb. 2026, 202).

De genoemde consensusbepalingen uit het Schepenbesluit 2004 geven uitvoering aan de verplichtingen met betrekking tot de navigatie van zeeschepen die niet de vlag van het Koninkrijk voeren die voortvloeien uit hoofdstuk V en de beveiliging van zeeschepen die voortvloeien uit hoofdstuk XI-2 van het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (het SOLAS-verdrag) en de ISPS-Code. De implementatie van de ISPS-Code door zeeschepen die de vlag van het Koninkrijk voeren, hangt nauw samen met de andere bepalingen in het Schepenbesluit 2004 die het beheer van deze schepen betreffen. Hoewel de beveiliging van de scheepvaart niet valt onder de onderwerpen die in artikel 3, eerste lid, onderdeel e, van het Statuut voor het Koninkrijk zijn gecategoriseerd als koninkrijksaangelegenheid, is toentertijd besloten dit aspect van het beheer van een zeeschip te regelen in het Schepenbesluit 2004 om

[3] Artikel 3, derde lid, Besluit Rode Kruis 1988.
[4] A.B. 2008, no. 107.
[5] Artikel 4, vierde lid, Besluit Rode Kruis 1988.

te waarborgen dat scheepsbeheerders kunnen terugvallen op een eenduidige regeling ten aanzien van het beheer. Daarom is het essentieel dat dit besluit zijn gelding volledig behoudt.

Het Rijksbesluit financiering parket van de procureur-generaal regelt de financiering van het parket van de procureur-generaal voor Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Saba en Sint Eustatius. Het is voor de financiering van het parket van de procureur-generaal belangrijk dat de wijze van financiering volledig geregeld blijft. Daarom wordt een wettelijke grondslag gecreëerd voor artikel 13 van het Rijksbesluit financiering parket van de procureur-generaal. Dat artikel definieert de financiële relatie van het parket van de procureur-generaal tot de Ministeries van Justitie van Curaçao, Sint Maarten en Nederland. Uit het artikel volgt dat het parket van de procureur-generaal een baten-lastenstel toepast als begrotings- en (financieel) verantwoordingsstelsel.

De koninkrijksregering onderschrijft de opvatting van de leden van de MFK-fractie dat als een regeling niet meer noodzakelijk is, het mogelijk moet zijn om over de beëindiging of aanpassing hiervan te spreken. De artikelen 1 en 2 van het onderhavige voorstel van rijkswet zijn om die reden geformuleerd als een kan-bepaling. Dit betekent dat het voorstel van rijkswet er niet aan in de weg staat om in de toekomst één of meer van de genoemde consensus-algemene maatregelen van rijksbestuur te laten vervallen, als de landen daartoe gezamenlijk zouden besluiten.

2. Inhoud van het voorstel

2.1 Wettelijke grondslag

De leden van de MFK-fractie vragen zich af hoe de regelingen zonder wettelijke grondslag uitgevoerd konden worden en hoe gegarandeerd kan worden dat het in de toekomst niet meer gebeurt dat algemene maatregelen van rijksbestuur een wettelijke grondslag missen.

De besluiten zijn tot stand gekomen toen het Statuut nog expliciet de mogelijkheid bood om een zelfstandige algemene maatregel van rijksbestuur uit te vaardigen. Deze besluiten waren daarmee rechtstreeks op het Statuut zelf gebaseerd. De wijziging van het Statuut die op 1 januari 2024 in werking is getreden, sluit die mogelijkheid voor de toekomst grotendeels uit; alleen in ‘buitengewone gevallen van dringende aard’ kan nog een algemene maatregel van rijksbestuur worden uitgevaardigd die niet op een rijkswet berust, voor ten hoogste twee jaar. In andere gevallen zullen in de toekomst alleen algemene maatregelen van rijksbestuur kunnen worden uitgevaardigd als daarvoor een grondslag bestaat in een rijkswet. Een algemene maatregel van rijksbestuur heeft dan het karakter van een uitvoeringsregeling bij een rijkswet en voor zover de rijkswetgever daartoe heeft besloten.

2.2 Samenwerkingsregeling

De leden van de MFK-fractie lezen in de toelichting dat de plannen van aanpak voor Curaçao al zijn afgerond en vragen zich af waarom Curaçao nog verbonden moet worden aan de samenwerkingsregeling.

Alle plannen van aanpak voor Curaçao zijn inmiddels afgerond en de Samenwerkingsregeling is daarmee voor Curaçao uitgewerkt. Dit is onlangs ook tot uitdrukking gebracht door Curaçao uit onder meer de citeertitel van de Samenwerkingsregeling te schrappen (Stb. 2026, 202). Bij nota van wijziging is het onderhavige voorstel van rijkswet op dit punt geactualiseerd (Kamerstukken II 2025/26, 36910 (R2218), nr. 7).

2.3 Consensusrijkswetgeving

De leden van de MFK-fractie vragen zich af hoe de regering kan garanderen dat aangelegenheden van Curaçao geen permanente koninkrijksaangelegenheden worden door het verlenen van wettelijke grondslag aan de

onderhavige regelingen die reeds bestaan. Daarnaast willen zij weten hoe voor de toekomst gegarandeerd kan worden dat consensusrijkswetten tot stand komen met consensus van de landen. De leden van de PNP-fractie vragen de Koninkrijksregering te garanderen dat Nederland Curaçao nooit meer onder druk zal zetten bij consensusrijkswetgeving. Daarbij verwijst zij naar negatieve ervaringen in het verleden.

Op grond van artikel 38, tweede lid, van het Statuut kan een consensusrijkswet alleen 'in onderling overleg' tot stand komen. Dat betekent in de praktijk dat alle stappen in het wetgevingsproces in onderlinge overeenstemming moeten worden gezet. In haar advies over 70 jaar Statuut voor het Koninkrijk beveelt de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk aan om procedureafspraken te maken over de totstandkoming en opzegging van consensusrijkswetgeving. Zij doet hiervoor ook enkele concrete suggesties. Die zien zowel op de betrokkenheid van de landsregeringen als de Staten van de Caribische landen, om te waarborgen dat de rijkswetprocedure zo wordt toegepast dat het niet mogelijk is bij autonome aangelegenheden rijkswetgeving tot stand te brengen waar de landsregeringen en de Staten niet uitdrukkelijk mee hebben ingestemd. Naast afspraken over de totstandkoming van consensusrijkswetten zouden ook procedureafspraken kunnen worden gemaakt over het opzeggen ervan. Het streven is erop gericht binnen afzienbare termijn formeel te reageren op het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk, en in dat kader ook te bezien op welke wijze opvolging gegeven zou kunnen worden aan de aanbevelingen met betrekking tot deze procedureafspraken.

De leden van de MAN-PIN-fractie geven aan een aantal voorwaarden te willen stellen voor binding van Curaçao aan deze consensusrijkswet. Zij geven de wens te kennen dat Curaçao schriftelijk en expliciet aangeeft gebonden te willen worden en dat dit in de wettekst vermeld wordt. Daarnaast zien zij graag een evaluatiebepaling en een beëindigingsbepaling in de wet.

Het onderhavige voorstel van rijkswet is in nauw overleg met de regeringen van Curaçao, Aruba en Sint Maarten tot stand gekomen. De in artikel 38, tweede lid, van het Statuut vereiste consensus over het in procedure brengen van het voorstel is uiteindelijk – zoals te doen gebruikelijk – vastgesteld in de rijksministerraad. In de considerans bij het voorstel van rijkswet (Kamerstukken II 2025/26, 36910 (R2218), nr. 2, p. 1) wordt geëxpliciteerd dat 'de regeringen van Aruba, Curaçao, Nederland en Sint Maarten van oordeel zijn dat enkele in onderling overleg vastgestelde algemene maatregelen van rijksbestuur of onderdelen daarvan die thans een wettelijke grondslag ontberen, hun gelding dienen te behouden en dat zij het wenselijk achten daarvoor wettelijke grondslagen te creëren in een rijkswet op grond van artikel 38, tweede lid, eerste zin, van het Statuut voor het Koninkrijk'.

In het voorstel is – in onderling overleg – geen bepaling opgenomen over de wijziging en beëindiging van deze consensusrijkswet als zodanig. De onderhavige rijkswet is enkel het vehikel om vooralsnog de regelingen in de huidige vorm te behouden. Beëindiging van deze consensusrijkswet zou namelijk tot gevolg hebben dat alle consensus-algemene maatregelen van rijksbestuur waarvoor dit wetsvoorstel een grondslag creëert automatisch vervallen. Zoals hiervoor is opgemerkt, staat het voorstel er – nu de artikelen 1 en 2 zijn geformuleerd als een kan-bepaling – niet aan in de weg dat de landen de samenwerking zoals neergelegd in één of meer van de genoemde consensus-algemene maatregelen van rijksbestuur wijzigen of beëindigen. Om die reden acht ik het niet opportuun een evaluatiebepaling in het voorstel van rijkswet op te nemen. De inhoud van de samenwerking is immers in de algemene maatregelen van rijksbestuur neergelegd en niet in de rijkswet.

3. Vragen aan de regering van Curaçao

De leden van de PNP-fractie staan positief tegenover het voorstel om in een grondslag te voorzien voor reeds geldende AMvRBs. Daarbij zijn zij benieuwd naar het aantal wetten op Curaçao dat geen wettelijke grondslag kent, waarbij zij verwijst naar de Ibham vlaggeninstructie.

In Curaçao gelden momenteel inderdaad twee zelfstandige landsbesluiten, houdende algemene maatregelen. Deze zijn:

- het Tijdelijk havenbeveiligingsbesluit[6] ter uitvoering van hoofdstuk XI-2 van het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee en de ISPS-Code, geeft regels voor de beveiliging van haveninstallaties in Curaçao;
- de Regeling zeearbeid[7] ter uitvoering van het Maritiem arbeidsverdrag.

Beide regelingen dienen ter uitvoering van internationale regels waar geen tot weinig beleidsvrijheid bestaat voor de lidstaten. De regels betreffen voorzieningen die randvoorwaardelijk zijn voor de zeescheepvaart en voor het functioneren van de havens van Curaçao. Daarin is ook de naleving van de regels gevat. Vanuit een economisch perspectief is het belang van de scheepsbeheerder en van de havenbeheerder gebaat bij het naleven van de regels. Desondanks zullen deze regelingen op termijn in landsverordeningen worden omgezet.

Het Reglement Curaçaose vlag dient ter uitvoering van de Landsverordening Curaçaose vlag[8]. Het is dan ook geen zelfstandig landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

In het kader van de COVID-19 pandemie is een zelfstandig landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot stand gekomen om buitengewone bijstand te kunnen verstrekken aan inwoners van Curaçao die in hun levensonderhoud waren getroffen door de maatregelen in het kader van het voorkomen van de verspreiding van COVID-19.[9] De intrekking van dit landsbesluit is een formaliteit en wordt eerdaags uitgevoerd.

Vraag MFK-fractie over gevolgen lokale burgers en bedrijven

De MFK-fractie verneemt graag welke gevolgen het voorstel van rijkswet heeft voor burgers en bedrijven in Curaçao. Het voorstel van rijkswet is gericht op het bewaren van de status quo ook na 1 januari 2028 en wel totdat de landen besluiten of de samenwerking neergelegd in de individuele algemene maatregelen van rijksbestuur wijziging of beëindiging behoeven. Het directe gevolg van het voorstel van rijkswet is dan ook dat bijvoorbeeld het functioneren van het Rode Kruis in Curaçao onbelemmerd kan worden voortgezet na 1 januari 2028 en dat vanwege het Koninkrijk medailles aan vrijwilligers in de openbare orde en veiligheid in Curaçao kunnen blijven worden uitgereikt. Van groot belang voor de registratie van schepen in Curaçao is, dat de certificaten voor beveiliging van zeeschepen kunnen blijven worden verstrekt.

Minder acuut, maar niet minder belangrijk is dat de rechtszekerheid van de burgers en bedrijven in Curaçao gebaat is bij het voortbestaan van de regelingen die tot stand zijn gekomen bij de ontmanteling van de Nederlandse Antillen die betrekking hebben op de rechtsopvolging van de Nederlandse Antillen en het eilandgebied Curaçao.

De PAR-fractie staat op zich positief tegenover het voorstel van rijkswet wat betreft het aspect van het voorzien in een wettelijke grondslag voor de betreffende algemene maatregelen van rijksbestuur. De fractie kan zich echter niet vinden met het gebruik van een voorstel van rijkswet dat onderwerp is van discussie in het kader van het democratisch deficit in het Koninkrijk.

De regering van Curaçao is zich bewust van de beperkingen verbonden aan de rijkswetprocedure, met name vanuit het perspectief van het democratisch deficit. In de *position paper* naar aanleiding van het ongevraagd advies van de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk in het kader van 70 jaar Statuut, heeft de regering van Curaçao dan ook aangegeven dat het samenwerken in een rijkswet op

[6] P.B. 2014, no. 41.
[7] P.B. 2014, no. 46.
[8] P.B. 2024, no. 99 (GT).
[9] Tijdelijk landsbesluit buitengewone bijstand COVID-19 (P.B. 2020, no. 95).

basis van artikel 38, tweede lid, van het Statuut, enkel aan de orde kan zijn als er sprake is van een noodzaak en als de autonomie van Curaçao wordt gewaarborgd. De landen van het Koninkrijk zijn nog in overleg over de navolging die aan het ongevraagd advies van de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk wordt gegeven.

Het onderhavige voorstel van rijkswet is door de regering van Curaçao als noodzakelijk aangemerkt, aangezien het onwenselijk wordt geacht dat de betreffende regelingen die een samenwerkingskarakter hebben, vervallen met ingang van 1 januari 2028.

De fractie stelt enkele vragen in het kader van het Schepenbesluit 2004. De fractie is zich ervan bewust dat de beveiliging van de scheepvaart een autonome aangelegenheid is van respectievelijk Curaçao, Aruba en St. Maarten, maar kijkt in casu naar het misbruik van de Curaçaose vlag bij de scheepsregistraties in internationale wateren. De fractie stelt verschillende vragen ten aanzien van het vlagregister in Curaçao.

Zowel de koninkrijksregering als de regering van Curaçao hebben kennisgenomen van het fenomeen dat er zeeschepen actief zijn die kunnen worden geschaard onder de noemer schaduwvloten. Deze schepen worden ingezet om internationale sancties te omzeilen. Daarbij wordt niet geschroomd om frauduleuze documentatie te gebruiken om de daadwerkelijke oorsprong en bestemming van vracht of eigendom van het schip te verbergen. Daarbij wordt helaas ook de vlag van Curaçao gebruikt. Op basis van het Statuut voert een schip dat in het vlagregister van Curaçao is opgenomen, echter de vlag van het Koninkrijk en niet de Curaçaose vlag. Het is dan ook een vorm van fraude die vrij snel is bloot te leggen. De regering van Curaçao ontwikkelt momenteel de uitvoerings- en aanpassingswetgeving voor de inwerkingtreding van de Rijkswet nationaliteit zeeschepen voor Curaçao. De regering zal de Staten in dat kader informeren over het beleid ten aanzien van het vlagregister dat in Curaçao wordt gehouden.

Ziet de Regering redenen om wijzigingen aan te brengen in het Besluit Rode Kruis 1988 en het Besluit vrijwilligersmedaille openbare orde en veiligheid?

Momenteel ziet de regering van Curaçao geen reden voor wijziging van deze besluiten. Wel is het zo dat samenwerking dient te worden geëvalueerd. De regering is voornemens in overleg met stakeholders de voor- en nadelen van de huidige samenwerkingen te analyseren.

De MAN-PIN fractie geeft aan principieel tegen alle consensus rijkswetten te zijn die niet noodzakelijk zijn. Voorts worden vragen gesteld ten aanzien van de procedure van voorbereiding van het voorstel van rijkswet, alsmede van de aard van het voorstel. De fractie geeft ook aan het bezwaarlijk te achten dat er geen beëindigingsregeling is opgenomen. Ook stelt de fractie de vraag of de inhoud van het Besluit Rode Kruis 1988 en het Besluit vrijwilligersmedailles openbare orde en veiligheid bij landsverordening kan worden geregeld.

Het voorstel van rijkswet volgt uit de wijziging van artikel 38 van het Statuut voor het Koninkrijk die per 1 januari 2024 in werking is getreden. Die wijziging was gericht op het versterken van de democratische controle op de totstandkoming van algemeen verbindende voorschriften, door het gebruik van zelfstandige algemene maatregelen van rijksbestuur sterk te beperken. Deze versterking van de democratische controle vindt wel plaats binnen het huidige kader van het Statuut voor het Koninkrijk waar een democratisch deficit is ingebouwd. Het voorstel van rijkswet is gezamenlijk voorbereid waarbij expliciet rekening is gehouden met de uitgangspunten van de regering van Curaçao dat een rijkswet voor het regelen van landsaangelegenheden alleen kan plaatsvinden indien een duidelijk belang van Curaçao wordt gediend. Het regelen van het Rode Kruis als samenwerkingsverband van de vier landen is niet mogelijk bij landsverordening die door de Curaçaose wetgever wordt vastgesteld. Elk land heeft immers een eigen rechtsorde en kan enkel regels voor het eigen land stellen. Het regelen dat vanwege het Koninkrijk een medaille wordt uitgereikt aan een vrijwilliger actief in de openbare orde en veiligheid kan dan ook niet door de Curaçaose wetgever worden geregeld. De Curaçaose wetgever heeft wel de *Krus di Merito* ingesteld die in Curaçao wordt uitgereikt aan personen die een bijzondere bijdrage hebben geleverd aan de

samenleving. Het vooralsnog behouden van het Besluit vrijwilligersmedailles openbare orde en veiligheid geeft ruimte om in Curaçao met stakeholders te overwegen of het wenselijk wordt geacht om deze vrijwilligersmedaille ook voor de toekomst te behouden. Mocht deze afstemming ertoe leiden dat Curaçao het wenselijk acht niet langer aan deze vrijwilligers een medaille vanuit

het Koninkrijk te doen uitreiken, zal het Besluit kunnen worden gewijzigd om de reikwijdte te beperken tot Aruba, Nederland en Sint Maarten.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Eric van der Burg